

Република Србија
Апелациони суд у Новом Саду
Пословни број: Гж. 2391/18
Дана: 14.6.2018. године
Нови Сад

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Душице Шалић, председника већа, Верице Бајић и Снежане Глушчевић Симовљевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Зоран Јовановић, адвокат из Старе Пазове, против тужене ББ, коју заступа Државно правобранилаштво у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Старој Пазови П. 774/16 од 5.4.2018. године, у седници већа одржаној дана 14.6.2018. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба тужене ББ се **УСВАЈА**, па се пресуда Основног суда у Старој Пазови П. 774/16 од 5.4.2018. године **ПРЕИНАЧАВА** у побијаном усвајајућем делу одлуке тако што се **ОДБИЈА** захтев тужиље АА за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страх и умањење животне активности и за накнаду трошкова поступка.

Обавезује се тужиља да туженој накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности, у року од 15 дана под претњом извршења.

Обавезује се тужиља да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев тужиље АА и обавезана тужена ББ да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности исплати износ од 100.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 150.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од 150.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 5.4.2018. године до исплате и у року од 15 дана под претњом извршења. Тужиља је одбијена са делом тужбеног захтева за накнаду нематеријалне штете у износу од по 50.000,00 динара за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх и у износу од 100.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Обавезана је тужена ББ да тужиљи накнади трошкове поступка у висини од 118.517,66 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Благовременом жалбом тужена побија наведену пресуду у делу којим је тужбени захтев усвојен, због свих законом прописаних разлога. Предложено је да се пресуда преиначи и тужбени захтев у целости одбије или да се укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Тражена је накнада трошкова поступка.

Одговор на жалбу није поднет.

Другостепени суд је испитао побијану одлуку на основу члана 386. Закона о парничном поступку и нашао да је жалба основана. У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности. Пресуда је донета на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања али погрешном применом материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ... године око ... часова у ..., тужила се враћала с посла возећи бицикло. Тужили се у улици ... приближило путничко моторно возило, крећући се у истом смеру. Непознати мушкарац из тог возила стргнуо је тужилину торбу са кормана бицикла. Услед трзања кормана тужила је изгубила равнотежу и пала са бицикла. Приликом пада тужила је задобила прелом тртичне кости. Стационарно је лечена у КЦБ ... и мировала наредна два месеца. Утврђени су јачина и трајање физичких болова и страха код тужиле због повређивања и степен умањења животне активности од 5% због немогућности дужег седења и појаве болова у крсном делу кичме и при чућећем положају.

Догађај у ком је тужила повређена је пријављен полицији и против НН учиниоца поднета кривична пријава за извршење кривичног дела тешке крађе. Учиниоца није нађен. Украдене ствари пронађене су у Удружење осигуравача Србије је одбило тужилин захтев за накнаду нематеријалне штете из описаног догађаја, налазећи да не постоји исплатна обавеза тог Удружења јер наведени догађај не представља саобраћајну незгоду.

Предмет тужбеног захтева је накнада нематеријалне штете поводом штете коју тужила трпи и за коју сматра да је настала услед неправилног и незаконитог рада органа тужене РС који нису пронашли учиниоца кривичног дела извршеног према тужили.

На основу овако утврђених чињеница првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиле налазећи да тужена ББ у конкретној ситуацији одговара за штету насталу телесном повредом лица услед аката насиља или терора (чл. 180. Закона о облигационим односима). Тужили је призната накнада за претрпљене физичке болове и страх у висини од по 150.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности у износу од 100.000,00 динара.

Према налажењу другостепеног суда, закључак о одговорности тужене заснован је на погрешно примењеном материјалном праву.

Према одредби чл. 172. ст. 1. ЗОО правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Супротно налажењу првостепеног суда, одговорност тужене не може се засновати на одредбама члана 180. ЗОО, који регулише одговорност услед терористичких аката, јавних демонстрација или манифестација. Тај основ одговорности претпоставља јавни контекст, у ком долази до аката насиља у вези

са јавним немирима, друштвено-политичким протестима и другим актима усмереним против државног уређења, дакле у сфери јавности, а искуључује акте насиља испољене ван тог контекста, према појединцима, као што је у конкретној ситуацији, јер тужиља није задобила повреду у јавним немирима.

Према томе, за оцену о одговорности тужене меродавне су одредбе чл. 172. ст. 1. ЗОО којима је нормирана одговорност за штету насталу радом или пропустом државног органа, у вршењу државних функција. Ни са тог аспекта нема одговорности тужене. Ово јер држава грађанима не одговара за деликтне радње других појединаца у друштву, јер је деликтна одговорност лична и сноси је појединац који се деликтно понаша. Држава једино одговара када би узроковала штету због пропуста или грешака у раду државних органа. Тужиља није пружила ниједан доказ да постоји неправилан или незаконит рад органа. Не постоји одговорност државе за неспречавање кривичног дела које је насумично и које државни органи нису могли очекивати и имати у евиденцији. Са друге стране, исход кривичне истраге сам по себи не може се квалификовати као неправилан рад органа. Не подлеже дужности да се случај реши и учинилац открије, када чињенице не дају основа за то, као у конкретном случају. Поред тога, правилност спроведене истраге тиче се правилности и законитости кривичног поступка.

Због свега наведеног погрешно је првостепени суд закључио да постоји основ тужбеног захтева, па је применом чл. 394. ст. 1. тач. 4. ЗПП жалба тужене усвојена и пресуда преиначена у побијаном делу, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље за накнаду нематеријалне штете, обзиром да није било доказа о пропусту или незаконитом раду органа тужене којима је тужиљи узрокована штета.

Преиначавање првостепене пресуде и одбијање тужбеног захтева тужиље има за последицу преиначење одлуке о трошковима поступка, у смислу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку. Према исходу спора, тужена има право на накнаду трошкова првостепеног поступка у износу од 9.000,00 динара. У овај износ урачунати су и трошкови за састав одговора тужбе у износу од 6.000,00 динара и за састав једног необразложеног поднеска у износу од 3.000,00 динара. Висина ових трошкова одређена је применом Адвокатске тарифе. На признати износ накнаде туженој припада законска затезна камата од извршности до исплате.

На име накнаде трошкова другостепеног поступка туженој припада накнада за састав жалбе у висини од 12.000,00 динара.

Применом чл. чл. 394. ст. 1. тач. 4. ЗПП одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Душица Шалић с.р.

Зто: